

[Kirkegaard.]

borgere. Jeg tror dog, at også det problem er løst på en fornuftig måde, og derfor beder jeg om tilslutning til ændringsforslagene, som er stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af et flertal, og til lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling.

Fuglsang: Jeg kan på kommunisternes vegne tiltræde de ændringsforslag, som er stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af et flertal inden for udvalget.

I og for sig er den stilling, som henholdsvis venstre og det konservative folkeparti tager til disse ændringsforslag, både klar og tydelig. Det ærede medlem hr. Fibiger sagde, at det jo ikke drejer sig om hele landbruget, men kun om enkelte landbrugsbedrifter. Sådan kan man selvfølgelig godt stille det op, men når man ser på det lovforslag, vi lige har behandlet, og på en hel række andre lovforslag angående statsudlån m. m., som vi har haft til behandling i den senere tid, viser det sig, at det i virkeligheden drejer sig om en principiel indstilling, som de konservative og partiet venstre i nogen grad søger at gennemtvinge. Stillingen til disse ændringsforslag giver udtryk for, at vore to store borgerlige partier efterhånden finder tiden inde til at søge at gennemtvinge en skarp ændring af vor hidtidige politiske linje i en hel række spørgsmål. På den anden side har jeg alligevel svært ved at forstå de to partiers — og særlig de konservatives — stilling til det foreliggende lovforslag. Samtidig med at man vender sig imod ændringsforslagene, som reelt betyder større tilskud og større lån til dansk landbrug, og samtidig med at man principielt vender sig mod statstilskud til erhvervslivet, kan man læse, at den konservative engelske landbrugsminister stiller forslag om statsstøtte på milliardbeløb til det engelske landbrug, ganske som man i Vesttyskland i indeværende år næsten fordobler statens tilskud og kreditter til det tyske landbrug.

På denne baggrund er det, jeg stiller mig positivt til de ændringsforslag, der her er stillet. Med den skarpere konkurrence, som vore nabolandes politik varsler om, er det nødvendigt også at styrke dansk landbrugs konkurrenceevne, og netop her spiller staldhygiejnen en ganske stor rolle. Det

gælder efter mit partis mening om at sikre landbrugserhvervet de nødvendige midler på nogenlunde lette og rimelige vilkår, ikke mindst på baggrund af hele den pris- og afsætningsudvikling, som vi står over for.

Fra dette synspunkt er jeg også noget ked af, at rentesatsen forhøjes fra 5½ pct. til 6 pct. Efter min mening rimer det ikke med udviklingen inden for landbruget og med det fald i forrentningsprocenten, som den senere tids udvikling varsler om. Når landbruget som helhed — og i hvert tilfælde det mindre landbrug — må være interesseret i at få nogenlunde billige lån og at få dem fra staten, er det, fordi alle erfaringer fra tidligere lejligheder, da landbruget var i vanskeligheder, viser, at en af de omkostninger, som det er vanskeligst at få nedbragt i takt med landbrugets indtjeningssevne, netop er renten. Jeg husker, at det var bankerne, som under 30ernes store krise hindrede en regulering af renteniveauet på linje med befolkningens øvrige omkostningsniveau — derfor er jeg ked af, at rentesatsen sættes i vejret.

Mit parti vil støtte ændringsforslaget til § 5 om, at finansministeren kan tillade, at lån bliver indestående ved ejerskifte.

Oluf Pedersen: Ud fra retsforbundets principielle stilling til statsfinansiering vil vi gå imod det foreliggende lovforslag. Denne vor principielle stilling er jo stærkt understøttet ved, at statsfinansieringen har bragt renten her i landet op til, hvad man kan betegne som ågerrente, og den er vi altså ikke tilhængere af.

For et par dage siden hørte jeg, at det ærede medlem hr. A. C. Normann var inde på, at spørgsmålet om statsfinansiering burde tages op til overvejelse, og jeg tænkte da: nå, nu er de radikale på vej bort fra den kamp, som de har ført for statsfinansieringen gennem de senere år, nu er man ved at blive klogere. Jeg troede, det måske var nu, da man nærmer sig valget. Men det er alligevel åbenbart ved behandlingen af dette lovforslag, at jeg har taget fejl af de radikales stilling. For den ændring, der foreligger her, og som jeg mener man kan give de radikale skylden for, går ud på, at statsfinansieringen i dette tilfælde skal gøres permanent; det er altså en stor udvikelse. Jeg mener, at det er helt forkert, og